

freds (Ville), at det er en fuldstændig Misforstaaelse, naar han har troet at kunne finde noget Haanligt i de Ytringer, jeg før fremførte. Udmærkede Kunstnere kunne være i en saadan Alder, at de ikke mere kunne præstere, hvad de skulle, men da forekommer det mig, at det vilde være en ligefrem Ubillighed imod dem, om der ikke fra Bestyrelsens Side blev sørget for at hjælpe dem bort fra den vanstille Stilling, hvori de saaledes ere komne, naar de ikke selv kunne komme til den Erkendelse, at det er Tiden for dem at trække sig tilbage. Jeg har ikke i nogensomhelst Henseende villet sige noget Haanligt, og jeg kom derfor til nærmest at henpege paa Operaen, thi Ingen vil dog kaste Skygge paa en Sanger, fordi han ikke mere kan synge; der er ikke noget Banaerende i, at han ikke har kunnet bevare sin Stemmes Friskhed. Jeg maa altsaa forvare mig imod, at der skulde have ligget noget Saadant i mine Ytringer; tværtimod er der iblandt dem, jeg sigtede til, Personer, som have ydet Theatret særdeles udmærket Tjeneste. — Det andet Punkt, med Hensyn til hvilket jeg vil gjøre en Bemærkning ligeoverfor det samme ærede Medlem, er det, at det er underligt, han ikke kan see, at der er en Forbindelse imellem denne Lov og Spørgsmaalet om, hvorvidt Theatret virker med udmærkede eller med slette Kræfter. Jeg skulde dog troe, at det, naar vi ved de senere Finantslove komme til at forhandle om det Tilskud, vi skulle give Theatret, maa kunne vise sig, at Theatret paa Grund af udmærkede Præstationer skaffer sig saa store Indtægter, at det maaskee intet Tilskud behøver, eller at dette i ethvert Fald kun behøver at være mindre, saaledes at vi kunne nedsette det og altsaa indvinde for Statskassen, hvad vi ellers vilde komme til at give Mere ud, naar det gaaer slettere med Theatret. Det er idetmindste dette, der har ledet mig ved mine Udtalelser. — Jeg skal endnu, navnlig i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds sidst udtalte, gjøre opmærksom paa, at hvad jeg ogsaa har imod denne Lov, er, at den gjør et Skridt frem paa den Vej, der oftere er bleven os anvist fra det andet Thing og tillige fra Medlem-

mer her i Thinget, idet man nemlig vil svække Betydningen af den aarlige Finantslov ved uden at kjende de i Fremtiden kommende Forhold forud at binde Statskassen til visse Udgifter. Dette er en Grund mere, hvorfor jeg finder denne Lov forkastelig, seet fra Folkethingets Standpunkt.

Svogsbro: Det ærede Medlem for Nørresundby (Sable) har i den Grad indviklet sig i Modsigelser i Theatersagen, at jeg næsten ikke troer, han er istand til længere at see klart, hvad der foreligger, om det end er nok saa simpelt. Han har forrige Gang udtalt og denne Gang gjentaget, at det, der foreligger i denne Rønningslov, slet ikke er Andet, end hvad der staaer i selve Finantsloven, og at det var et Beviis for, at vi meget godt kunde vedtage den, da vi dog havde vedtaget det Samme eengang paa Finantsloven, som først var behandlet her i Folkethinget, men det er Noget, som ethvert Medlem kan overbevise sig om er urigtigt ved blot at læse den første Linie i Forslaget; den indeholder meget Mere, idet der nemlig udtrykkelig staaer: „fra indeværende Finantsaars Begyndelse“, medens der i Finantsloven staaer: „fra Theateraarets Begyndelse“, og der dernæst staaer: „indtil Udløbet af Theateraaret 1873—74,“ hvorimod der ikke findes en saadan Bestemmelse paa Finantsloven angaaende de Punkter, som her omhandles. Altsaa, de Bestemmelser, der staae paa Finantsloven, udløbe, naar Finantsaaret er tilende, men den foreliggende Lov udløber først ved Udgangen af Theateraaret 1873—74. Det er altsaa klart, at denne Lov udløber ikke paa samme Tid som Finantsloven, og desuagtet erklærede det ærede Medlem aldeles bestemt og afgjort, at han indestod for, at de udløb paa samme Tid. Det er virkeligt et Beviis paa, i hvilken Grad han har hildet sig i Modsigelser og ikke kan see den allerklareste Gjenstand. Det ærede Medlem maa jo ogsaa vide, at der ved denne Lov gjøres en ligefrem Forandring. Det er jo vitterligt, at nu for Tiden er Sædtillægget ikke blevet udbetalt med Mere end det Beløb, hvormed det staaer opført i Finantsloven, og dette vil blive stadfæstet ved denne Lov, men det